

A Máriaremete–Hidegkúti
ÖKUMENIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA + ISKOLASZÉK
ŐSZI ÖSSZETARTÁS

2019. szeptember 26-28.

Mátraverebély-Szentkút

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Nemzeti
Együttműködési
Alap

A Nemzeti Együttműködési Alap, valamint
Budapest Főváros II. Kerület, Pesthidegkúti Városrészi Önkormányzata támogatásával

Kedves Pedagógusok!

A*z első osztályosok számára szeptemberben új világ kezdődött: új emberek, új feladatok, új szabályok kerültek az életükbe, és ők érdeklődve, kíváncsian, olykor kissé megilletődötten, de bizalommal és nyitott szívvel kelnek útra napról napra, hogy megismerjék ezt az új világot, és azt, amit ez a világ számukra tartogat. Bízna a szüleikben és bízna a tanáraikban, hogy a sok újdonság ellenére, ami jön, az jó lesz, a javukra válik. Így lesz izgalmassá, lelkesítővé mindaz, ami a másik oldalról nézve kihívásokkal teli, nyüzsgő és fárasztó is egyben.*

Ez a bizalom és hit az, amit mi, felnőttek az Úristen gondviselő szeretetében lelhetünk meg és élhetünk át napról napra. Ez teszi lehetővé számunkra, hogy az új helyzeteket, az időről időre újratermelődő kihívásokat, Benne megnyugodva és az Ő békéjével szemlélve fogadjuk. Így lesz a „gátló kő” áldássá az úton, melyben nem az akadályt látjuk többé, hanem az „utat” magát.

Idén 30 éves az Öku. A generációkon át megőrzött szellemiség, a hagyományokban gazdag éltető közeg, vagyis az Öku fennmaradása összetartásunk legjobb bizonyítéka. Ezt az összetartást erősíthetjük most Szentkúton azzal, hogy időt szánunk, esélyt teremtünk a magunkra és egymásra figyelésre.

Fogadjátok szeretettel ezt az elvonulást, bízunk benne, hogy feltöltődésekre és megerősödésekre fog szolgálni!

Szeretettel:

az Iskolaszék

PROGRAMTERV

Indulás: 2019. szeptember 26. 14:30, külön busszal az iskola elől

Visszaindulás: 2019. szeptember 28. 13:00, ebéd után

Helyszín: Mátraverebély-Szentkút

2019. SZEPTEMBER 26. CSÜTÖRTÖK

17:30 Vacsora
18:30 Közös dolgaink (konferenciaterem)
20:30 Esti ima (kegytemplom)
21:00 Játék és beszélgetés (konferenciaterem)

2019. SZEPTEMBER 27. PÉNTEK

06:50 Laudes (fakultatív)
07:15 Szentmise (fakultatív)
08:00 Reggeli ima
08:15 Reggeli
09:30 Hári Ildikó (konferenciaterem)
12:30 Ebéd
14:00 Hári Ildikó (konferenciaterem)
17:00 Séta egy kis keresgéléssel
18:00 Vacsora
19:00 Hálaadás (konferenciaterem)
19:45 Ötletgyűjtés a 30. évforduló megünnepléséhez (konferenciaterem)
20:30 Vetítés, játék, teaház (konferenciaterem)

2019. SZEPTEMBER 28. SZOMBAT

06:50 Laudes (fakultatív)
07:45 Reggeli ima
08:00 Reggeli
09:00 Jónás testvér elmélkedése (konferenciaterem)
10:00 Gyónás és séta
11:00 Szentmise (konferenciaterem)
11:55 Csoportkép (szabadtéri), majd ebéd (konferenciaterem)

Hári M. Ildikó

Pénteken

SSND Boldogasszony iskolanővér előadása

Délelőtt:

**„AMIKOR AZ ÉLETÜNK NEM
KÍVÁNSÁGMŰSOR” – AVAGY
MEGKÜZDŐ SZEREPEINK
FONTOSSÁGA**

Délután:

**STRESSZMENTES ÖVEZET HELYETT:
ENERGIAGAZDÁLKODÁS**

Christian Bobin-től azt kéri egy újságíró, írjon pár mondatot arról, mi ad értelmet az életének.

„Először távirati rövidséggel gyorsan akartam válaszolni arra, hogy mi az, ami az életemnek értelmet ad. Tépelődtem. Rájöttem, hogy a kérdést nem egészen értem.

Egy szó zavar benne: ez a szó, hogy »értelem«. Engedje meg, hogy ezt töröljem. Nézze, mi lesz a kérdéséből, milyen jól néz ki így!

*Levegős, gördülékeny: **Önnek mi ad életet?**”*

Erre a kérdésre figyelünk majd a közös munkánkban!

Mert amire figyelünk, annak adunk teret magunkban!

Bán Jónás OFM

Szombaton

Jónás testvér papi életének állomásai:

1995	Pappá szentelik
1996-1997	Káplán a Budapest-Pasaréti Páduai Szent Antal Plébánián
1997-1999	Káplán a Szécsényi Ferences Plébánián
1999-2004	Plébános a Nagyszőlősi Ferences „Misszió” Plébánián
2004-2008	Plébános a Szeged-Alsóvárosi Ferences Plébánián
2008-2014	Plébános a Nagyszőlősi Ferences „Misszió” Plébánián
2014-2017	Plébános a Budapest-Országúti Ferences Plébánián
2017-	Szerzetes a Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhelyen

Általában minden ember életében meghatározó a gyermekkor. Mesélne erről az időszakról?

Gyermekkorom legszebb élményei közé tartoztak a közös családi kirándulások. Nővéremmel ketten vagyunk testvérek – neki hét gyermeke van. Épp nemrég beszélgettünk vele arról, hogy gyermekkori játékaink közül, melyeket ajándékba kaptunk, alig egy-kettőre emlékszünk, viszont azok az élmények, amiket a közös kirándulásokon átéltünk, ma is élnek bennünk. Főleg édesapámmal kirándultunk, és a környező erdőket általa ismertük meg. Nagyszüleink nagyon messze éltek tőlünk, ezért ritkábban láthattuk őket, de ezek mindig többnapos látogatások voltak.

A vallásosság ezekben az években mennyire volt jelen életében?

Rendszeresen ministráltam. Szüleim közül édesanyám járt rendszeresen templomba; édesapám is elelőtt, de – ahogyan itt Kárpátalján mondják – többnyire akkor, amikor “a kosarat kell vinni”. Aki nagy hatással volt rám és nővéremre is, egy angolkisasszony, Konstantin Benedikta volt. Ez a nővér a falunkba kerülve ügyesen összefogta az ifjúságot. Az ő hiteles élete mindannyiunk számára meghatározó volt.

Hogyan alakult az élete a továbbiakban?

A középiskolák befejezése után egy barátom (Hermann Áron ferences atya), aki előttem lépett be a ferences rendbe, adott egy könyvet – Eloi Leclerc: Egy szegény ember bölcsessége. Nem kezdtem el olvasni, félretettem. Egy kislánynak udvaroltam akkoriban, akivel egy idő után véget ért a kapcsolat. Mivel ennek következtében sok szabadidőm lett -mert ugye, amikor az ember udvarol, nem sok ideje van másra -, elkezdtem gondolkodni, mivel töltssem el ezt az időt. Eszembe jutott a könyv, amit a barátomtól kaptam. Elolvastam. Talán ez volt az első lépés a ferencesség felé. Nem sokkal később jelentkeztem a rendbe, és mint ferences jelölt vonultam be katonának.

Mi volt az első benyomása, amikor belépett a ferences rendházba?

Talán ott láttam először összeszedetten együtt imádkozó férfiakat. Ez fontos élmény volt számomra hivatásválasztás szempontjából. Szerintem nagyon meghatározó egy gyermek életében, hogy lát-e felnőttet imádkozni.

A felkészülés éveiben mi volt, ami nehézséget okozott?

Amikor elfogyott a kezdeti lelkesedés, és megszokottá váltak az először még újszerű dolgok. Ekkorra már láttam mások hibáit, a magam gyengeségeit és azon töprengtem, hogy miért vagyok még itt. Később kezdtem megérteni, hogy a hivatás nem egyszeri esemény, hanem egy állandóan formálódó párbeszéd.

Bizonyára nagyon meghatározó volt életében, amikor az örökfogadalmát letette. Hogyan élte meg ezt az eseményt?

1993 őszén, huszonnégyszer évesen tettem le az örökfogadalmat. Érdekes, hogy nem volt bennem annyira nagy lelkesedés. Három egyszerű (ideiglenes) fogadalmat év előzte meg az örökfogadalmat; ekkor azt gondoltam: nem érzem azt, hogy ne ezt akarnám tenni, nem érzem, hogy nem itt volna a helyem, szeretek itt lenni, miért ne tenném le az örökfogadalmat? Lehetett volna még hat éven keresztül minden évben csak egyszerű fogadalmat tennem, de nem éreztem ennek a szükségét. Viszont nagy élmény volt a diakónusszentelés. A szertartás alatt úgy éreztem, hogy valami most megsemmisült bennem, valami lezárult, valami véglegessé vált. A papszentelés talán már ennek a természetes következménye, egy továbblépés volt.

Forrás: <http://ujhajtás.net.ua/beszelgetes-ban-zsolt-jonas-ferences-atyaval/>

Az ökumenéről

Székel János püspök gondolatai

Az ökumené nem pusztán és nem is elsősorban emberi erőfeszítések eredményeként fog létrejönni. Az Egyház egysége ajándékként, odafentről valósulhat csak meg. Egy olyan csodaként, amelyet hálás szívvel befogadunk.

Természetesen ehhez innen alulról, a mi emberi oldalunkról elő kell készíteni a talajt. Utat kell készíteni az Úrnak, az egység csodájának és kegyelmének. Ebben az előkészítésben, úgy gondolom, sok nagy lépés történt. Óriási eredménynek tartom a mentalitás megváltozását. A katolikusok a protestáns testvéreket nem kerülendő, veszélyes személyeknek tartják, hanem keresztény testvéreiknek. És ez ugyanígy van megfordítva is.

Felismertük, hogy a szakadásban mindkét oldálnak volt felelőssége, bűne. Felismertük, hogy az elszakítottság ideje mindkét oldalt torzította. Mi, katolikusok úgy véltük, hogy a hitünk legfontosabb tételei azok, amelyek megkülönböztetnek a protestánsoktól. Ahogyan Don Bosco fogalmazta: a katolikus hit lényege három fehér titok: a pápa, a Szűzanya és az Oltáriszentség. Elfelejtettük, hogy a hitünk leglényege nem ez a három fehér titok, hanem Isten szeretete, aki úgy szerette ezt a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte (Jn 3,16). A hitünk lényege a Szentháromság titka, a megváltás, az isteni kegyelem, az örök élet ígérete, a szeretetparancs. Ha a protestánsok a világiak szerepét hangsúlyozták, akkor mi a papság fontosságát. Ha a protestánsok az ígét, akkor mi a szentségeket. Ha a protestáns fél a kegyelmet, akkor mi a jó cselekedeteket. Az elszakítottság állapota mindkét felet torzította.

Az ökumené útján tanulunk egymástól. Mi, katolikusok megtanultuk újra a Szentírás központi fontosságát. Az élő ígét, amelyből minden

keresztény embernek nap mint nap táplálkoznia kell, amely a kereszténység legfőbb zsinórmértéke. Újratanultuk azt, hogy a Szentírás és az imádság a nép nyelvén, anyanyelven kell hogy megszólaljon. Újratanultuk, hogy a kegyelem előbb van a jó cselekedetknél, és a jó cselekedetek a megkapott és átélt kegyelemből születnek. Újratanultuk, hogy a pap, a lelkipásztor mellett a világban élő keresztény is kapott apostoli küldetést az evangélium hirdetésére, az Egyház építésére. Mindezekért nagyon hálásak vagyunk a protestáns testvéreinknek.

Bízunk abban, hogy protestáns testvéreink újratanulják az Eucharisztia titkának nagyságát, amelyről Krisztus ezt mondta: „aki engem eszik, általam él” (Jn 6,57). Felismerik, hogy a házasság isteni mű Jézus szavai szerint: „amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza” (Mk 10,9). Felismerik, hogy a péteri szolgálat jézusi eredetű, és elengedhetetlen az Egyház egységének megőrzése szempontjából.

Hálát adunk mindazért, amit kaptunk az ökumené útja során egymástól. Készítsük tovább az utat, hogy érkezessen a fentről jövő kegyelem, az egység csodája!

(magyarkurir.hu)

Szentkúti gondolatok

„Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a hit által Krisztus Jézusban. Hiszen mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztust öltöttétek magatokra: nincs többé zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad, sem férfi, sem nő; mert mindnyájan egy vagytok Krisztus Jézusban. Ha pedig ti Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai, s az ígéret szerint való örökösök.” Gal 3,26-29

Szent Pál apostol már erről a Szentlélek által megvilágosított és vezetett egyházzól szól hozzánk. „A Jézus Krisztusba vetett hit által mindnyájan Isten fiai vagytok, hiszen mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztust öltöttétek magatokra.” – Hogy valójában ez mit jelent, igazi teljességében soha nem tudjuk kimeríteni. Hiszen soha nem fogunk földi életünkben tökéletesen Krisztus hasonmásaivá válni. De a keresztségünkben ezt a meghívást kaptuk. Ő komolyan veszi a közösséget életünkkel, mi nem vagyunk rá képesek. Gondoljuk csak végig, amit Szent Pál fejteget: Nincs többé zsidó vagy görög, ragszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian egyek vagytok Krisztus Jézusban. – Ezzel szemben mennyi féle megkülönböztetésben, megosztásban, alá- fölé rendeltségben tudunk csak gondolkodni! Hogyan tekintünk akár a Krisztusban megkeresztelt embertársainkra, a különböző felekezetekhez tartozókra! Milyen csodálatos jel lehetne a világ számára Krisztus győzelméről az egymás iránti szeretet, jóindulat, segítőkészség!

Gondoljuk végig emberi kapcsolatainkat, egymás iránti bizalmatlanságainkat, nehezteléseinket, családban, hitközségben, lakó- és munkatársainkkal, országunk lakóival! Mennyi bizalmatlanság, félelem, irigység, versengés kíséri mindennapjainkat!

Hol kezdjük a megújítást, megújulást?

Mindenképpen saját szívünkön, amelybe hívjuk, várjuk a Szentlelket.

fr. Papp Tihamér

Közelítések

Építészeti érdekességek a pár éve megújult szentkúti zarándokközpontról

Budapest felől érkezünk Szentkútra. Fizikai és szellemi értelemben is. A Cserhát és a Mátra alján kanyarog a 21-es főút. A zarándokok közül a legtöbben autóval és buszokkal érkeznek, a jeles ünnepek alkalmával tömegesen, évente megközelítőleg kétszázezren. Úti céljuk, a szent forrás mellé épült kegyhely, amelyet Szűz Mária kegyeibe ajánlottak. A XVIII. század második harmadában épült fel a völgyben a barokk kegytemplom és a ferences rendház, majd az 1930-as években a zarándokház. Szent hely ez, amely költői szépségű tájban, hegyek lábánál várja a feléje közeledőt, ugyanakkor nagyon is profán funkciókat kiszolgáló épületegyüttes épült meg 2015 augusztusára. Az évi több százezer imádkozni, elcsendesülni vágyó hívő és érdeklődő számára parkolókat, mosdókat, információs irodát, kegytárgyboltokat, étkezőhelyet, szállást, de még rendőri felügyeletet is szükséges biztosítani.

Haladunk tehát a Mátrán át, közeledünk szellemi értelemben is Szentkúthoz. Idilli tájon át vezet az út, ám olyan falvakon keresztül, melyek szegénysége, nyomorúsága szívszorító. Az út bal oldalán

egyszer csak bódék tűnnek fel: lacikonyhák és kegyhelyárusok. Aki már járt ott, tudja, mindjárt befutunk a Bazilika elé.

Amikor megérkezik a busz egy új, földszintes épület elé, akarva-akaratlanul a Pasaréti téri buszpályaudvar képe villan be elsőként. Talán nem spekuláció ez a hasonlat, hanem utalás egy emlékképre, hiszen az építész (Nagy Tamás DLA) és megbízója (Kálmán Peregrin ferences testvér) is erősen kötődik a Pasaréti térhez. Egészen pontosan az ott lévő, Rimanóczy Gyula által tervezett épületcsoporthoz, a magyar modernizmus kiemelkedő alkotásaként számon tartott 1934-es ferences templomhoz és az azzal összhangban megtervezett buszpályaudvarhoz.

Az építészeti elemek tervezése során a természeti környezetre való odafigyelésre több szép példa is található: a gyóntatóudvar felé vezető fedett-nyitott folyosón pár szép fa beépült a házba, a szabadtéri miséző helyen a fák tányérját padként is használható körperemmel vették körbe, amely izgalmasan lyukasztja át a padok és sorok raszterét. Ez a külső tér is érzékenyen alakult át: a korábbi Lourdes-i barlang a pástrolánnyal és Mária-szoborral elkerült a keresztút alatti támfalba, az ivókút közelébe. Helyére Marko Rupnik szlovén jezsuita szerzetes mozaikkompozícióit helyezték, amelyek közérthető módon

jelenítenek meg képeket Mária életéből, avagy a magyar ferences vértanúk életéből.

A gazdagon díszített barokk Nagyboldogasszony Bazilika műemléki felújításon esett át, a túlformált elemeket, a burjánzó részleteket és a koncentrált zavaró részleteket eltávolították vagy tompították. Így elkerült a kifejezetten hangsúlyos vaskapu,

jelentősen világosabb lett a templomtér a travertin burkolatnak köszönhetően és az új fapadok is szépek. A barokk főoltár is egyszerűsödött, aurája vonzza a tekintetet, a fénynyalábok által közrefogott anya és gyermeke egyértelműen uralja az oltár mögötti falat. Az új szembemiséző főoltár kötömbje megnyugtató erő – finom

kontrasztban van a barokk kor mozgalmas világával. A mai templomtér még mindig nagyon gazdag, de sokkal tisztábban érvényesülnek benne a hangsúlyok és az irányok.

Az épületegyüttes legnagyobb új eleme a zárandokszállás, amely különböző méretű csoportokat képes befogadni, és a hálókön kívül konferenciatermet, mosdókat biciklitárolókat, konyhákat,

társalkodókat fogad magába. A tervezők a zarándoképületet a hegy lábához, kissé alá hajtogatták. Tört vonalban, öt részre bontva, de ezeket egymáshoz kötve oldották fel az építendő feladat nagyságát. A vonalvezetés következtében az épülethez közel álló számára nem látszik egyben ez a 300 méter hosszú sáv, hanem intim szakaszokra, kisebb udvarrészekre töredezik fel a nagy egész. A látogató az épület végénél fel is mehet erre a tetőre és visszajuthat egészen a patakig,

hogyan a templom háta mögött visszaérjen a külső misehelyre, majd tovább sétálhasson az erdőbe vezető utak egyikén. A hatalmas fák között aztán végtelen a nyugalom. Az egyik letérő sziklahasadékhoz vezet, amely a Szent László forrás tábláját rejt. A monda szerint csodálatos módon itt ugratott át a kunok elől menekülő Szent László. A király, ahogyan elrugaskodott a meredélynek lova olyan erővel rúgta el maga mögött a sziklát, hogy az a patkó alatt megrepedt. A repedésből patak tört a felszínre. A legenda szerint az első gyógyulás csodája pár száz évvel később az 1700-as évek elejére tehető, a verebelyi páztor néma gyermekének jelent meg Mária és biztatta őt, hogy igyon a forrás vizéből. Szentkút azóta is csodákat őriz.

Részletek Somogyi Krisztina írásából. Tejes cikk:

<http://epiteszforum.hu/kozolitesek-zarandokkozpont-szentkuton>

Remetebarlangok

Szabadidőben

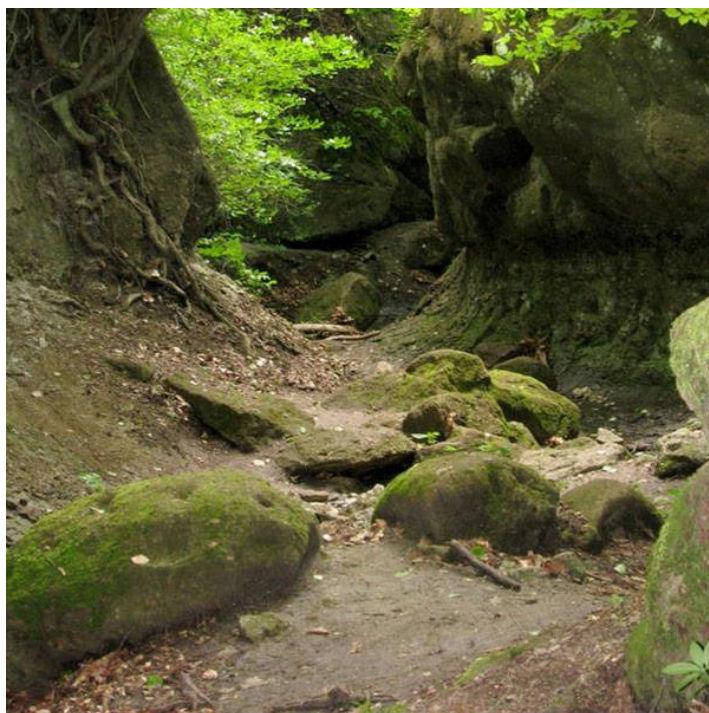
A helyszíneket lásd az utolsó oldalon

A templom mögötti hegyoldalban remetebarlangokhoz visz egy kis, a kolostor mögül induló meredek ösvény. A XVIII. század végén vájták a barlangokat a puha homokkőbe az itt élő remeték. Ez Magyarország egyik legnagyobb remetebarlang-együttese, az előttük kialakított pihenőhelyről szép kilátás nyílik a völgyre.

Szent László forrás

Érdeemes egy kis sétát tenni a Szentkúti-patak völgyébe is, a hangulatos patak menti sétaúton pár perc alatt egy táblával is jelzett kanyonhoz érünk. Jobbra a Szent László-hasadéokban történt a legenda szerint a király nagy ugratása. A rövid, kanyargós, szűk kanyonban óvatosan közlekedjünk. Nem messze a hasadéktól kissé kiszélesedik a völgyecske, apró fahíd vezet a Mária-forráshoz, közelében pihenőpadot, esőbeállót találunk. Innen, ha még egy pár métert megyünk felfelé a völgyben, hármas forráscsoportra bukkanunk.

Szent László "ugratása"

Szentkút eredete

Szent László király uralkodásának idejében a kunok három alkalommal törtek be a magyar földre: 1085, 1091 és 1092-ben. Borzalmas pusztítással fosztogatták az országot. László király seregével mindhárom esetben úgy megverte őket, hogy az erről írt legenda szavai szerint: „a karvaly körmétől megtépett rucák módjára” voltak kénytelenek menekülni.

Ezek közül a harcok közül a hagyomány szerint valamelyik kiterjedt a Mátra és Cserhát vidékére is. A kunok a Cserhát őserdőiben, a hegyek között kerestek menedéket László üldöző serege elől. Szent László seregének zöme a Zagyva mentén táborozott. Ő, mint jó hadvezér, nem elégedett meg a kiküldött járőrök által szerzett hírekkel, hanem egy kisebb csapat kíséretével maga is hírszerző útra indult. A mai Szentkút völgyében haladt előre, kissé megelőzve kíséretét. A szomszédos hegyoldal sűrű erdejéből nagy lármával törtek elő a lappangó kunok. Megismerték a királyt és megpróbálták elfogni. Biztosra vették, hogy a magányosan elől lovagló Lászlót csekély számú kísérete még akkor sem tudná megoltalmazni, ha mellette állna. Ráadásul egy széles és mély szakadék zárta el a menekülés útját. A nagy zajjal és a siker biztos tudatában rohanó kunok elszámították magukat. A királynak ugyanis igen jó lova volt, s ami ennél is fontosabb, égi Segítő is védte. Amikor látta a közelgő veszedelmet, az őt jellemző gyors elhatározással sarkantyúba kapta Szög nevű paripáját, és egy vakmerő szökkenéssel átugratta a szakadékot. Az üldöző sereg megdöbbenve torpant meg a csodálatos ugratás láttán.

László lovának patája a kemény kőbe úgy belesüppedt, mintha az viasz lett volna. Még a patkószegek nyoma is világosan látszott. A patkószegek nyomából, vékony sugárban, kristálytisztá víz bugyogott fel.

Ahol most Szentkút forrása van, ott is egy ilyen pata-nyomból tört fel a víz...

Forrás: Palkó Julián OFM - Orbán Márk OFM: Mátraverebély Szentkút Kegyhely és a Nagyboldogasszony Bazilika. Szentkúti Ferences Rendház, Mátraverebély-Szentkút, 2000.

